

Turinys

PIRMOJO LEIDIMO PRADŽIOS ŽODIS	11
PIRMOJO LEIDIMO ĮŽANGA	17
NAUJO LEIDIMO PRADŽIOS ŽODIS	23
NAUJOJI ĮŽANGA	33
ĮVADAS	35
I DALIS. ĮRANKIAI	41
1 Svarbi mokslo pasaulio pažanga	43
2 Istorija ir metodologija	52
3 Testavimo rezultatai ir jų interpretavimas	64
4 Sąmonės lygiai	69
5 Sąmonės lygių pasiskirstymas visuomenėje	84
6 Nauji tyrimų horizontai	89
7 Kasdienis darbas	96
8 Galios šaltinis	106
II DALIS. DARBAS	113
9 Nuostatų galios modeliai	115
10 Galia politikoje	119
11 Galia ir verslas	125
12 Galia ir sportas	129
13 Socialinė galia ir žmogiškoji dvasia	132
14 Galia ir menas	138
15 Genialumas, galia ir kūrybiškumas	141
16 Sėkmės našta	146
17 Galia ir sveikata	149
18 Sveikata ir liga	152

III DALIS. PRASMĖ	157
19 Sąmonės duomenų bazė	159
20 Sąmonės evoliucija	162
21 Grynosios sąmonės studija	170
22 Dvasiniai siekiai	176
23 Tiesos paieškos	181
24 Sprendimas	192

PRIEDAI 199

A PRIEDAS. KNYGOS SKYRIŲ TIESOS KALIBRAVIMAS	201
B PRIEDAS. SĄMONĖS ŽEMĖLAPIS	202
C PRIEDAS. KAIP KALIBRUOTI SĄMONINGUMO LYGMENIS	203
D PRIEDAS. APIE AUTORIŲ	210

Rekomenduojama ir cituota literatūra	223
--------------------------------------	-----

IVADAS

Visa žmonių veikla turi bendrą, nerašytą, bet savaime suprantamą tikslą – perprasti žmogiškąją patirtį ir ją formuoti. Kad šis tikslas būtų pasiektas, žmonės sukūrė gausybę aprašomųjų ir analitinių disciplinų: dorovės mokslą, filosofiją, psichologiją ir taip toliau. Mėginant nuspėti žmonijos raidos tendencijas, renkami bei analizuojami duomenys ir į tą veiklą investuojami dideli pinigai. Akla šių karštligiškų paieškų viltis yra rasti „galutinį atsakymą“. „Atsakymą“, leisiantį pagaliau išspręsti visas mūsų ekonomines, kriminogenines, sveikatos apsaugos ar politikos problemas. Tačiau kol kas neišsprendėme nė vienos.

Duomenų mums netrūksta. Netgi galima sakyti, kad duomenyse mes skęstame. Kliūtis yra tokia, kad mes neturime tinkamų įrankių tiems duomenims interpretuoti. Iki šiol neuždavėme tinkamų klausimų, nes nemokėjome jų suformuluoti. Žmogaus dilema – dabar ir anksčiau – yra tokia, kad jis savo paties intelektinės veiklos produktus klaidingai laiko tikrove. Tačiau tai yra tik tam tikro požiūrio taško nulemtos mentalinės konstrukcijos. Jos ribotos ir neadekvačios. Net ir nedidelės klaidos, kurias padarome formuluodami klausimą, galų gale lemia didžiules gaunamų atsakymų klaidas.

Didžioji dalis žmogaus elgsenos taip ir liko neiššifruota, kad ir kaip mes ją stengėmės perprasti. Sistemos, kurias sukūrėme jai nagrinėti,

atrodo įspūdingai, tačiau iš tikrųjų jos yra ribotos, todėl mes atsidūrėme aklavietėje. Reikia pripažinti, kad patikimo kriterijaus, kuriuo galėtume pamatuoti ir interpretuoti žmogaus elgesio motyvus bei įvertinti jo patirtį, mes niekada neturėjome.

Nei abstraktus filosofijos mokslas, nei moralė, nei psichologija ar politinės sistemos atsakymų mums neduoda. Jos tik bando suskirstyti dalykus į „gerus“ ir „blogus“ ir kuria bereikalingą painiavą.

Pagrindinės visų šių mąstymo sistemų ydos yra šios: pirma, jos nesugeba atskirti subjektyvaus pasaulio nuo objektyvaus; antra, jas riboja jų pačių vartojami terminai; trečia, jos neatsako į klausimą, kas apskritai yra sąmonė; ketvirta, jos klaidingai suvokia priežastingumo prigimtį. Šių ydų pasekmės tampa visiškai akivaizdžios, kai mes imame nagrinėti žmogiškąją patirtį naujais įrankiais ir iš naujos perspektyvos.

Užuot šalinusi neigiamų reiškinių priežastis, visuomenė eikvoja energiją stengdamasi ištaisyti padarinius – būtent dėl to žmogaus sąmonės evoliucija vyksta taip lėtai. Žmonija iš tikrųjų yra dar tik ant pirmosios kopėtėlių pakopos; iki šiol dar neišsprendėme net ir tokių primityvių problemų kaip didelę pasaulio dalį kamuojantis badas. Tiesą sakant, iki šiol pasiekti žmonijos laimėjimai didžiausią įspūdi daro tuo, kad jie buvo pasiekti beveik aklai, kitaip sakant, bandymų ir mokymosi iš klaidų metodu. Nors, kaip rodo praktika, geri sprendimai visuomet būna gana paprasti. Ekonomiškumas yra fundamentalus visatos dėsnis. Visata veltui nelaiko nė vieno kvarko – visi iki vieno jie turi paskirtį ir drauge palaiko pusiausvyrą, tad jokių atskirų, izoliuotų, įvykių visatoje nėra.

Žmogus taip kiūtos užstrigęs toje pačioje vietoje nieko apie save nesuvokdamas tol, kol išmoks pažvelgti toliau įsivaizduojamų priežasčių – kas gi už jų slypi? Pažvelgę į žmonijos praeitį matome, kad regimos įvairių reiškinių ir įvykių priežastys nėra tikrieji atsakymai. Todėl dėmesį reikia sutelkti į aplinkybes, kurios slepiasi po tariamomis priežastimis, o tos aplinkybės apskritai egzistuoja tiktai paties žmogaus sąmonėje. Taigi visų atsakymų reikia ieškoti būtent ten.

Kas laukia žmonijos? Ar visuomenė dėl savo pačios sukurtų chaotiškų vidinių sistemų jau tapo nebesuvaldoma visa griauinančia jėga, neišvengiamai pasmerkta žlugti? Baimė dėl ateities dabar labai paplitusi. Įvairios apklausos rodo, kad net ir labiausiai išsivysčiusių šalių gyventojai nesijaučia ramūs. Visuomenėje vyrauja pesimistinės nuotaikos ir net retai bespasitaikantys utopinę ateitį įžvelgti dar sugebantys mistikai nemoka apibūdinti, kokių priemonių turėtume imtis, norėdami tokią ateitį pasiekti. Tačiau kai tik įvaldysime priemones, rezultatai savaime ims rasti.

Kiek paanalizavę dabartinę pasaulio situaciją matome, kad efektyvių priemonių paieškas labiausiai apsunkina mūsų nesugebėjimas atskirti esminius dalykus nuo neesminių. Iki šiol neturėjome jokios sistemos, kuri būtų leidusi mums daryti galingus ir efektyvius sprendimus, o silpnus ir neefektyvius – atmesti. Paprasčiau kalbant, mes net nesugebame įvertinti turimų priemonių.

Šiuo metu socialinius sprendimus dažniausiai diktuoja praktiniai sumetimai, statistikos klaidos, sentimentai, politikų ar žiniasklaidos spaudimas, asmeniniai kieno nors įsitikinimai ir asmeninis suinteresuotumas. Svarbiausi visų pasaulio žmonių gyvenimus lemiantys sprendimai gimsta tokiomis aplinkybėmis, kurios faktiškai garantuoja nesėkmę. O nesėkmės žmonės paprastai bando pašalinti jėga: karais, griežtais įstatymais, mokesčiais, taisyklėmis, įvairiais reglamentais. Tačiau situacija nuo to dar pablogėja.

Kaip rodo istorija, suklestėti mums (kaip individams ir visuomenėms) nepadeda nei racionalusis, nei jausminis pradai. Visas mūsų racionalumas tėra sugebėjimas atpažinti tam tikrus modelius ir juos pavadinti tiesa. Bet tiesa dalykai tampa tik tam tikromis aplinkybėmis ir tik žvelgiant į juos iš tam tikro požiūrio taško.

Todėl mąstantis žmogus galų gale prieina išvadą, kad visos jo problemos kyla iš nesugebėjimo pažinti pasaulį. Eidamas toliau šiuo keliu, protas galiausiai įžengia į epistemologijos teritoriją (tai tokia filosofijos šaka, kuri nagrinėja žmogiškojo pažinimo galimybes). Ir

tada atsiranda dar viena išvada: žmogus nepažįsta pats savęs, nežino savo proto prigimties, todėl akivaizdu, kad mūsų veiksmai nėra pagrįsti apgalvotais, racionaliais sprendimais. Ir pats sprendimų darymo procesas nėra logiškas, iki galo suprastas procesas. Toks teiginys būtų didžiulė iliuzija. Sprendimų darymo procesas vyksta kitaip. Remdamasis milijonais duomenų nuotrupų ir jų tarpusavio ryšiais, protas daro sprendimus žaibišku greičiu, kur kas didesniu, negu galėtumėte tai sąmoningai pastebėti. Tą procesą valdo energijos modeliai, naujo nelinijinės dinamikos mokslo vadinami *atraktoriais*.

Protas kiekvieną akimirką automatiškai daro vieną, jo manymu, geriausią sprendimą po kito. Reikia pridurti, kad tai ir yra vienintelė funkcija, kurią ji iš tikrųjų sugeba atlikti. Reliatyvią tam tikrų dalykų vertę lemia viename ar grupėje protų dominuojantis atraktorius (modelis). Šiuos modelius įmanoma identifikuoti, apibūdinti bei įvertinti (sukalibruoti), o iš šios naujos informacijos gimsta visiškai naujas supratimas apie žmonių elgseną, istoriją ir potencialų visos žmonijos likimą.

Ši knyga tokį supratimą padės pasiekti kiekvienam. Aš savo išvadas padariau ištyręs ryšius tarp proto fiziologijos, žmogaus nervų sistemos funkcijų ir fizikinių visatos dėsnių, nes juk mes visi galų gale esame dalis visatos, kurioje viskas su viskuo yra sujungta. Taigi ir visos jos paslaptys, bent jau teoriškai, jei tik žinome, kur jų ieškoti, mums yra prieinamos.

Ar gali žmogus pats save pakylėti? Kodėl gi ne? Jam tereikia padidinti savo „plūdumą“ ir jis be pastangų ims kilti į aukštesnes būsenas. Jėga tokių dalykų pasiekti neįmanoma, o *galia* ne tik įmanoma, tačiau nuolatos ir pasiekiamą. (Skirtumai tarp *galios* ir *jėgos* bus nuosekliai aiškinami visoje knygoje.)

Žmogus mano, kad jo gyvenimą į priekį stumia jėgos, kurias jis sugeba kontroliuoti, tačiau iš tikrųjų jį valdo galia, apie kurios kilmę jis nė nenutuokia, galia, kurios jis visiškai nekontroliuoja. Tačiau kadangi galia „veikia“ be jokių žmogaus pastangų, ji lieka nepastebėta. Jėga jun-

tama per jusles, o galią įmanoma atpažinti tik intuityviai. Dabartinėje situacijoje žmogų sukaustytą laiko jo paties nesąmoningai kurstomi itin stiprūs energijos modeliai, arba atraktoriai. Jėgos energijų stabdomas, o galios energijų traukiamas pirmyn, žmogus šioje evoliucijos stadijoje yra tarsi užstrigęs. Jis kaip sąmonės jūroje plūduriuojanti plūdė nežino, kur yra, iš kur čia atsirado, kur plaukia ir kodėl visa tai vyksta. Žmogus klaidžioja begaliniame labirinte ir daugybę amžių užduoda vis tuos pačius klausimus. Galbūt jis taip klaidžios ir toliau nesugebėdamas pagaliau atlikti kvantinio sąmonės šuolio. O gal ir ne. Gal toks šuolis įvyks. Vienas iš staigaus supratimo prasiplėtimo ženklų yra nepaprastas palengvėjimo, džiaugsmo ir nuostabos pojūtis. Visi kada nors tai patyrę paskui jaučiasi tarsi būtų gavę iš visatos neįkainojamą dovaną. Surinkti faktams reikalingos pastangos, o tiesa visada atsiskleidžia be pastangų.

Viliuosi, kad perskaitę šią knygą skaitytojai jau sugebės suvokti, kokios sąlygos skatina tokius pokyčius. Tai didžiausias nuotykis, į kokį tik žmogus gali leistis.

Testavimo rezultatai ir jų interpretavimas

Šios studijos tikslas yra sukurti praktišką sąmonės energijos laukų žemėlapi ir apibrėžti dar niekur nepažymėtus žmogaus tyrinėjimo plotus, pateikti jų geografiją. Kad visa tai būtų lengviau suprantama, įvairius energijos laukus išreiškiantys skaičiai buvo suapvalinti.

Pažvelgus į sąmonės žemėlapi, iškart pasidaro aišku, kad jame sukalibruoti skaičiai siejasi su specifiniais sąmoningumo procesais – emocijomis, percepcijomis, nuostatomis, pažiūromis ir dvasiniais įsitikinimais. Jei vietos pakaktų, lentelę būtų galima išplėsti ir į ją įtraukti visus žmogaus elgsenos aspektus. Tyrimo rezultatai visais atvejais vieni kitus patvirtino – kuo detaliau buvo tiriama, tuo aiškesnis buvo patvirtinimas.

Kritinis taškas sąmoningumo skalėje kalibruojamas ties 200-uoju lygiu, kuris yra susietas su drąsa. Visi žemiau šio kalibravimo lygmens esantys požiūriai, mintys, jausmai, asociacijos, esybės ar istoriniai veikėjai tiriamąjį asmenį (jo raumenų reakciją) susilpnina. Požiūriai, mintys, jausmai, asociacijos, esybės ar istoriniai veikėjai, kurie rikiuojasi aukščiau šio lygmens, tiriamąjį sustiprina. Tai pusiausvyros taškas tarp silpnų ir stiprių atraktorių, tarp negatyvios ir pozityvios įtakos, tarp tiesos ir melo.

Žemiau 200 esančiuose lygmenyse pagrindinė varomoji jėga yra išlikimas, nors pačioje skalės apačioje – beviltiškumo ir depresijos zonoje – stinga net ir šio motyvo. Baimės ir pykčio lygmenis charakterizuoja iš šio asmeninio išlikimo stimulo kylantys egocentiški impulsai. Pasiekus išdidumo lygmenį (175), šis išgyvenimo motyvas gali išsiplėsti, kad apimtų ir kitų žmonių išgyvenimą. Kai žmogus pakyla iki drąsos lygio (200), kitų žmonių gerovė jam ima darytis vis svarbesnė. O kai jis pasiekia 500 ribą, kitų žmonių laimė tampa jo esminiu veiklos motyvu. Penkto šimto aukštumoms būdingas susidomėjimas tiek savo, tiek ir kitų žmonių dvasiniu sąmoningumu, o šeštajame šimte pagrindiniai tikslai yra žmonijos gerovė ir nušvitimo paieškos. Nuo 700 iki 1000 gyvenimas skiriamas visai žmonijai išgelbėti.

Sąmonės lygiai

Per daugybę šios studijos metų atlikti milijonai kalibravimų leido sudaryti verčių skalę, kuri tiksliai atspindi požiūrius, emocijas, nuostatas ir kitus dalykus, jau ne kartą minėtus šioje knygoje. Jie lokalizuoti specifiniuose energijos laukuose atraktoriuose visai panašiai, kaip geležies dulkės susirenka prie magnetų. Šių energijos laukų klasifikaciją sudarėme taip, kad ji būtų lengvai suprantama ir pritaikoma.

Labai svarbu atsiminti, kad sukalibruoti skaičiai atspindi ne aritmetinę, o *logaritminę* progresiją. Tai reiškia, kad 300-asis lygmuo už 150-ąjį aukštesnis ne dvigubai – tai yra 10 300-uju laipsniu (10^{300}). Vadinasi, pakilimas vos keliais punktais reiškia didžiulę pažangą ir didžiulį galios padidėjimą. Kylant skalės pakopomis aukštyn, galia auga milžinišku tempu.

Būdai, kuriais pasireiškia įvairūs žmogiškosios sąmonės lygmenys, yra visa apimantys. Jų padariniai būna tiek ryškūs, tiek ir vos pastebimi. Visi žemiau 200 esantys lygiai yra destruktivūs, ta destrukcija paliečia tiek individą, tiek ir visą visuomenę, o visi lygiai virš 200 yra konstruktyvios galios ekspresijos. 200-asis lygmuo yra kritinis taškas, atidalijantis jėgos (arba melo) ir galios (arba tiesos) sritis.

Apibūdinant sąmonės energijos laukų pasireiškimus, reikėtų prisiminti, kad šie retai pasireiškia kaip viena aiški žmogaus būseną.

Tam tikroje gyvenimo sferoje žmogus gali funkcionuoti viename lygmenyje ir visai kitame lygmenyje – kitoje gyvenimo sferoje. Bendras žmogaus sąmoningumo lygmuo yra visų šių skirtingų lygmenų sąveikos rezultatas.

• • •

Dabar, kai visuomenė tokia sutrikusi, mums reikia tikslaus ir patikimo kriterijaus, leidžiančio išmatuoti tiesą. Toks kriterijus yra. Apie jį mes kalbame šioje knygoje. O išmatavę ir pamatę, kaip tiesa veikia kolektyvinę žmonijos sąmonę, mes pajuntame viltį.

Mes nustatėme, kad sąmonė reaguoja net į pačius menkiausius įvykius. Kad ir kas visatoje nutiktų, tai paveiks kolektyvinę žmonijos sąmonę, o drauge ir kiekvieno žmogaus sąmonę. Žmogaus minties energija, nors ir labai silpna, yra išmatuojama. Pavyzdžiui, 100-ojo sąmoningumo lygmens minties galingumas bus tarp $\log 10^{-800}$ milijonų iki 10^{-700} milijonų mikrovatų. O jei mintis padiktuota meilės (500 lygmuo), jos galingumas bus maždaug $\log 10^{-35}$ milijonai mikrovatų.

Nors tik 15 procentų pasaulio populiacijos yra pakilusi virš kritinio 200-ojo sąmoningumo lygmens, kolektyvinė jos galia atsveria likusių 85 procentų negatyvumą. Kadangi galios skalė progresuoja logaritmiškai, vienintelis 1000 ribą pasiekęs šventasis gali visiškai neutralizuoti kolektyvinį žmonijos negatyvumą.

Štai ką parodė kineziologinis testavimas:

<i>Vienas individas ties</i>	<i>atsveria</i>	<i>70 milijonų individų žemiau</i>
<i>700-uoju lygmeniu</i>		<i>200-ojo lygmens</i>
<i>Vienas individas ties</i>	<i>atsveria</i>	<i>10 milijonų individų žemiau</i>
<i>600-uoju lygmeniu</i>		<i>200-ojo lygmens</i>
<i>Vienas individas ties</i>	<i>atsveria</i>	<i>750 000 individų žemiau</i>
<i>500-uoju lygmeniu</i>		<i>200-ojo lygmens</i>
<i>Vienas individas ties</i>	<i>atsveria</i>	<i>400 000 individų žemiau</i>
<i>400-uoju lygmeniu</i>		<i>200-ojo lygmens</i>
<i>Vienas individas ties</i>	<i>atsveria</i>	<i>atsveria 90 000 individų</i>
<i>300-uoju lygmeniu</i>		<i>žemiau 200-ojo lygmens</i>
<i>12 individų ties</i>	<i>yra lygu</i>	<i>vienam Žemėje įsikūnijusiam</i>
<i>700-uoju lygmeniu</i>		<i>avatarui (dievybei), kurio</i>
		<i>sąmonės lygmuo 1000</i>

Kai buvo rašoma ši knyga (pirmasis jos leidimas pasirodė 1995 metais), Žemėje gyveno dvylika asmenų aukščiau 600-ojo lygmens. Tačiau 2006 metų gegužę jų tebuvo šeši: trys tarp 600 ir 700, vienas tarp 700 ir 800, vienas tarp 800 ir 900 ir vienas tarp 900 ir 1000.

Jei ne šie atsvarai, žmonija susinaikintų, tiksliau, ją sunaikintų jos pačios negatyvumas. Galios skirtumas tarp meilės minties (log 10^{-35} milijonai mikrovatų) ir baimės minties (10^{-750} milijonų mikrovatų) yra toks didžiulis, kad žmogaus vaizduotė nė nepajėgi to suvokti. Iš aukščiau pateiktos analizės matome, kad net ir kelios meilės persmelktos mintys gali neutralizuoti daugybę negatyvių minčių.

Kai kalbame apie tiesą, turime nepamiršti, kad ji priklauso nuo socialinio konteksto ir žmogaus sąmonės lygio. Kas yra laikoma tiesa vienoje aplinkoje, kitoje gali būti visai nepripažįstama. Ir kas yra tiesa aukštesnės sąmonės lygius pasiekusiems žmonėms, žvelgiant iš žemesniųjų lygių neturės jokios prasmės. Net ir mūsų garbinama vadinamoji mokslinė tiesa taip pat yra tiesa tik esant tam tikroms aplinkybėms, todėl yra ginčų ir klaidų objektas. Pavyzdžiui, tai, ką mokslas dar visai neseniai laikė tiesa, šiandieną jau kelia abejonių, nes atsirado naujų matavimo prietaisų ir naujų tyrimo metodikų. Kitaip sakant, pasikeitė kontekstas, pasikeitė ir tiesa.

Ar yra kokia nors beasmenė tiesa, nepriklausoma nuo žmogaus sąmonės būsenos ir konteksto?

Tiesa, tokia, kokia ji aptinkama šioje knygoje aprašomais tyrimo metodais, kyla iš pirminių šaltinių, kurie nesusię nei su socialiniais kontekstais, nei su individualiomis sąmonėmis. Ši tiesa nereprezentuoja nei asmenybės, nei kokios nors žmonių grupės, ji pastovi ir nekintama.

Nežinojimas ištirpsta žinojimo šviesoje, o atskleista tiesa išsklaido nedorą. Vienintelis būdas sustiprinti savo galią pasaulyje yra pakelti sąmonės lygį – tada tampame doresni, supratingesni ir imame skleisti atjautą. Tuo keliu turėtų pasukti visos pasaulio visuomenės.

Pakartosiu, kad pirmas žingsnis yra pasiekti 200 ribą. Tai atspirties taškas, ties kuriuo pradeda rasti galia. O 350 lygmenyje galios jau yra tiek, kad ji leidžia spręsti pačias įvairiausias socialines problemas.